

CÁCH MẠNG TRỐNG ĐỒNG VIỆT NAM “HÀO KHÍ DIÊN HỒNG, TÂY SƠN THỜI ĐẠI”

Toàn thể nhân dân Việt Nam trong nước và ở hải ngoại đang háo hức đón chào cuộc cách mạng Trống Đồng, hào khí Diên Hồng thời đại với khí thế sục sôi dồn dập của tiếng trống đồng giục giã bước quân hành. Cả một dân tộc tung bừng đón chào mùa Xuân Dân tộc, ngày hội lớn của lịch sử nở hoa trên khắp nẻo đường đất nước trong một ngày rất gần đây.

BẢO TÁP CÁCH MẠNG, QUÉT SẠCH ĐỘC TÀI XU THẾ CHUNG CỦA NHÂN LOẠI

Lịch sử Việt Nam nói riêng và toàn nhân loại nói chung có một qui luật bất biến thường hằng đó là khi người dân sống trong tận cùng của sự đói khổ, nổi uất ức hờn căm dồn nén dưới sự thống trị bạo tàn hà khắc cực độ của tập đoàn cầm quyền thì người dân sẽ xuống đường để đòi hỏi quyền lợi chính đáng của họ. Ngọn lửa cách mạng đã bùng lên từ Tunisie thành công chuyển sang Ai Cập khiến nhà lãnh đạo độc tài Hosni Mubarak phải từ chức tháo chạy ra nước ngoài. Bảo táp cách mạng đã chuyển tới Yemen, nhân dân xuống đường biểu tình đòi nh phải từ chức đã sang đến ngày thứ tư

Bảo táp cách mạng như trào lưu thác đổ sẽ chuyển tới Iran và các nước Trung Đông và quét tới Việt Nam, Miến Điện, Trung Quốc, Bắc Hàn giạt sập các chế độ độc tài chuyên chế áp bức bóc lột nhân dân trong nay mai... Trước trào lưu dân chủ của toàn thế giới, không một chế độ độc tài chuyên chế đã lỗi thời nào có thể tồn tại được. Người dân sẽ không thể cam chịu sống dưới một chế độ chỉ nhằm phục vụ một cá nhân, một đảng tham nhũng hối lộ, đạo đức suy đồi, xã hội quá bất công, dân chúng càng ngày càng nghèo khổ, trong khi đó thì các quan chức càng ngày càng giàu có, sống trên xương máu của dân, nếu ai lên tiếng thì bị bộ máy công an đồ kết hợp với xã hội đen khủng bố, đàn áp, đánh đập, tra tấn...

Sau khi Tổng thống 23 năm Ali xa chạy cao bay thì người ta mới biết rõ gia đình Ali và gia đình vợ của ông độc chiếm nền kinh tế quốc gia, gia tài lên đến khoảng 5 tỷ, bằng 1/8 tổng sản lượng quốc gia vào khoảng 38 tỷ. Khi Tổng thống 33 năm Hosni Mubarak bỏ chạy ra nước ngoài, ngân hàng Thụy Sĩ tuyên bố phong tỏa tài sản của tên độc tài này để trả lại cho nhân dân Ai Cập thì cả thế giới mới ngã ngửa khi biết là gia đình Mubarak, gia sản lên tới 70 tỷ USD, trong khi tổng sản lượng quốc gia chỉ vào khoảng 190 tỷ USD. Người dân cả 2 nước không có đến 2\$ một ngày để sống, thì bè lũ gia đình, tay chân tiêu tiền vút qua cửa sổ. Giới trẻ học sinh, sinh viên ra trường không có việc làm, vì đã dành cho con ông cháu cha, vô tài bất tương. Chính vì vậy, ngọn lửa cách mạng đã bùng lên sau cái chết của anh sinh viên Mahomed Bouazizi ở Tunisie, mặc dầu đã ra trường, nhưng không có việc làm, phải đi bán rau dọ bị cảnh sát hối lộ, tịch thu hàng hóa của anh ta, anh có khiếu nại nhưng không ai trả lời, quá phần uất vì chế độ độc tài bất nhân, anh tự thiêu để phản kháng chế độ. Tinh thần bất khuất của người thanh niên trẻ đã đốt lên ngọn lửa cách mạng đã âm ỷ từ lâu dưới chế độ độc tài. Ngay lập tức, giới trẻ đã xuống đường biểu tình đòi hỏi có đủ bánh mì để ăn, có tự do dân chủ trong một xã hội bảo đảm tương lai của họ và con cái họ, bảo đảm các quyền căn bản tự do dân chủ để sống đúng nghĩa của một con người với những bảo đảm về một cuộc sống no đủ, một xã hội công bằng không có kẻ thống trị quá giàu do bóc lột tham nhũng, người dân làm quần quật, đầu tắt mặt tối vẫn không đủ ăn, không có một mái nhà che mưa tránh nắng làm chồn dung thân như một nô lệ của thời đại.

CUỘC CÁCH MẠNG TỰ PHÁT CỦA QUẦN CHÚNG NGHÈO KHỔ

Ngày 18-1- 2011, cả thế giới ngạc nhiên và vui mừng nhìn thấy người dân Tunisie đứng lên lật đổ chế độ độc tài Zine el Abidine Ben Ali sau gần 1 tháng biểu tình liên tục, ôn hòa nhưng cương quyết đấu tranh buộc TT Ben Ali phải từ chức. Hơn 300 anh hùng dân tộc đã hy sinh để toàn dân Tunisie được sống trong tự do mưu cầu hạnh phúc. Ngọn lửa cách mạng đã truyền sang Algeria, Jordanie và Ai-Cập, người dân đã đồng loạt xuống đường giương cao cánh tay hô to những khẩu hiệu “*Bánh mì và tự do*”; “*Chấm dứt việc đàn áp!*”, “*Đất nước thuộc chúng tôi*”, “*Dân là chủ!*”. “*Tự do hay là chết*”. **Điều đặc biệt trong cuộc biểu tình thành công nhanh chóng tại Tunisie là cuộc biểu tình không cần lãnh tụ mà là sức mạnh của toàn dân**, của người dân bị áp bức, họ đã tự động đứng lên cùng nhau lật đổ chế độ độc tài, lạc hậu của Ben Ali và thiết lập một

chính thể mới. Sau gần một tháng tranh đấu ôn hoà nhưng cương quyết không nhượng bộ bạo quyền của toàn dân Tunisie, TT độc tài Ben Ali đã đào tẩu sang Saudi Arabia ngày 18.1.2011. Quyết định ra đi đào thoát của Ben Ali sau khi có sự can thiệp của tướng Tư lệnh Lục quân của Tunisia. Chính ông tướng này đã yêu cầu Tổng thống ben Ali phải rời khỏi đất nước. Kết quả trên cho thấy quân đội đã đứng về phía nhân dân Tunisie cho nên tổng thống độc tài Ben Ali dù ngoan cố cũng phải chấp nhận đào tẩu để trả quyền tự quyết cho toàn dân.

Ngay lập tức sau cuộc bạo loạn tại Tunisie đã gây một phản ứng dây chuyền lan truyền sang nhiều nước Bắc Phi và Hồi Giáo như Ai Cập, Algérie, Maroc, Yémen, Jordan, Sudan ... lần lượt biểu tình vừa ôn hoà và có cả bạo loạn, lần này thì số lượng biểu tình không phải là hàng chục ngàn như tại Tunisie mà là hàng triệu người tham gia như tại Ai Cập. Quốc gia Ai Cập rộng lớn gần 10 lần Tunisie, do đó quy mô các cuộc biểu tình rầm rộ và sự hưởng ứng mãnh liệt của 80 triệu dân Ai Cập. Mặc dù quân đội Ai Cập tuyên bố không bắn vào dân biểu tình nhưng nhiều cuộc đụng độ giữa phe biểu tình và chống biểu tình, đã có cảnh xe thiết giáp bị đốt cháy. Đồng thời TT Mubarak của Ai Cập giai đoạn đầu không chấp nhận từ chức và tuyên bố không chấp nhận bạo loạn và sẽ sử dụng quân đội, cảnh sát để vãn hồi trật tự. Sau những cuộc biểu tình rầm rộ được dân chúng thực hiện tại tất cả những thành phố lớn của quốc gia này, đòi hỏi Tổng Thống Hosni Mubarak phải từ chức. Tình hình chính trị Ai Cập ngày một trở nên căng thẳng hơn khi mấy nghìn người ủng hộ Tổng thống Hosni Mubarak, trong đó một số người đi xe ngựa và lạc đà ngày 2 tháng 2 đã tấn công những người biểu tình chống chính phủ khiến 300 người chết và trên 1000 bị thương. Thế nhưng, người biểu tình vẫn cương quyết bám trụ tại chỗ, không lùi bước trước bạo lực và những đe dọa từ phía chính quyền Mubarak. Tình hình Ai Cập cực kỳ căng thẳng, cả thế giới chú tâm theo dõi. Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc lo ngại bạo loạn xảy ra tại vùng Trung Đông, Bắc Phi và tìm cách ngăn chặn các vụ đàn áp người biểu tình.

Lãnh đạo các quốc gia trên thế giới kêu gọi chính quyền Mubarak không được đàn áp người dân. Tổng thống Mỹ Obama kêu gọi: *"TT Mubarak phải giải quyết các yêu sách của người biểu tình và kêu gọi sự bàn giao quyền lực một cách ôn hoà"*. Phó tổng thống Joe Biden thì nói rõ hơn là Hoa Kỳ ủng hộ phe biểu tình Ông nói Hoa Kỳ đã ủng hộ cho một loạt các nguyên tắc căn bản trong cuộc nổi dậy này, trong đó có kêu gọi không sử dụng bạo lực để đối phó với những người biểu tình, tôn trọng những quyền của nhân dân Ai Cập và đáp ứng các khát vọng của nhân dân. Trong 3 tuần lễ biểu tình, phía quân đội Ai Cập giữ thế trung lập, thay vì đàn áp những người đối lập xuống đường đòi dân chủ. Lời cam kết của Tướng Tổng tham mưu trưởng Sami Al-Anan rằng *"quân đội không đàn áp những công dân xuống đường bày tỏ nguyện vọng của mình"* là một sự bảo đảm an toàn, đóng vai trò quan trọng cho sự lớn mạnh của cuộc biểu tình. Chiều tối thứ Sáu ngày 11-2-2011, Phó Tổng thống Omar Suleiman loan báo Tổng Thống Hosni Mubarak đọc bài diễn văn hồi khuya hôm qua, nói rằng sẽ không từ chức nhưng trao quyền lãnh đạo cho phó Tổng Thống Omar Suleiman. Thế nhưng, người dân Ai Cập vẫn không chấp nhận giải pháp này mà giữ vững lập trường đòi hỏi Mubarak phải ra đi. Làn sóng người biểu tình đã tràn ra đường, tiến về Dinh Tổng Thống và đóng chốt trước trụ sở Đài Truyền Hình Quốc Gia, tiếp tục làm áp lực buộc ông Mubarak phải từ chức. Cuối cùng, nhà lãnh đạo 82 tuổi này đã cùng với gia đình lên máy bay rời Cairo. Hàng chục ngàn người biểu tình ở Quảng Trường Tahir Thủ đô Cairo đã reo hò cuồng nhiệt trước thông tin Tổng thống Hosni Mubarak đã từ chức, rời bỏ quyền lực sau ba thập niên cai trị độc đoán trên đất nước Ai Cập. Hàng triệu người dân Ai Cập vẫn đứng chặt mọi ngã đường ở thủ đô Cairo và những thành phố lớn, hô to những khẩu hiệu mang nội dung chào mừng một quốc gia vừa hồi sinh sau 30 năm bị cai trị bởi chế độ độc tài Hosni Mubarak.

VAI TRÒ CỦA GIỚI TRẺ VÀ CUỘC CÁCH MẠNG TRUYỀN THÔNG ĐẠI CHÚNG

Nhìn chung, cả hai cuộc cách mạng tại Tunisie và Ai Cập là do giới trẻ nhất là sinh viên xướng xuất. Họ là những thanh niên nhiệt huyết, có kiến thức và là những cư dân trên mạng toàn cầu nên nắm bắt được những tri thức thời đại, biết sử dụng kỹ thuật truyền thông hiện đại Internet, Blogger, Facebook, Điện thoại di động ... Với đầu óc trong trắng cùng với nhiệt huyết của tuổi trẻ, giới thanh niên sinh viên áp ủ một lý tưởng, ước mơ hoài bão một xã hội công bằng, mọi người có quyền tự do và bình đẳng như nhau trong một xã hội dân sự. **Họ đã thấy rõ bộ mặt giả nhân giả nghĩa của tập đoàn lãnh đạo luôn luôn nhân danh nhân dân, của dân, do dân và vì dân nhưng trong thực tế, họ là những kẻ giả dối, lừa phỉnh nhân dân để duy trì chế độ độc tài độc đảng để bóc lột vơ vét tài sản của nhân dân, làm giàu hưởng thụ cuộc sống vương giả trên mồ hôi, nước mắt kẻ cả xương máu của quần chúng nhân dân dân nghèo khổ bất hạnh.**

Đặc biệt, giới trẻ cảm thấy cuộc sống bấp bênh, không có tương lai trong một chế độ độc tài tham nhũng, thối nát. Một xã hội bất công tệ hại còn hơn thời phong kiến, thời thực dân Pháp đô hộ. Nhất là khi tình hình kinh tế khó khăn, suy thoái lạm phát vì giai cấp cầm quyền tham nhũng của công, vật giá leo thang, không có công ăn việc làm, thất nghiệp, nghèo đói triền miên nên hoài nghi, bất mãn, tức giận. Họ ý thức được nhiệm vụ của một thanh niên yêu nước nên sẽ dấn thân tranh đấu cho một xã hội công bằng, cho dân chủ tự do và công bằng xã hội.

Đó là lý do tại sao thanh niên sinh viên Tunisie, thanh niên sinh viên Ai Cập và mai đây thanh niên sinh viên Việt Nam vùng lên làm những người tiên phong trong cuộc đấu tranh giải thể chế độ độc tài do tập đoàn bất nhân tham nhũng bóc lột người nghèo đến tận xương tủy. Ưu thế của giới trẻ là có tinh thần đấu tranh dũng cảm, kiên cường, tay không mà phải đối chọi với cảnh sát có vũ trang của cả bộ máy đàn áp của tập đoàn cầm quyền nhưng quần chúng cách mạng vẫn không lùi bước. Tinh thần sẵn sàng chết vì nước trong lớp người trẻ rất cao. Khi được phóng viên hãng Thông tấn CNN phỏng vấn, anh Wael Ghonim một sinh viên trẻ được xem như linh hồn của cuộc biểu tình đã trả lời: *“Tôi nói cho anh biết rằng tôi sẵn sàng chết. Tôi có rất nhiều thứ trong đời để mất. Tôi đang đi làm, anh biết tôi đang xin nghỉ làm, tôi làm việc cho một công ty tốt nhất trên thế giới. Tôi có một người vợ hoàn hảo, và tôi có mọi thứ tốt nhất, tôi yêu thương con cái tôi, nhưng tôi sẵn sàng đánh đổi tất cả mọi thứ đó cho giấc mơ của tôi trở thành hiện thực và không ai có thể đi ngược lại ước muốn của chúng tôi. Không ai có thể! ... Chúng tôi đã lên kế hoạch... Kế hoạch đó là làm sao cho tất cả mọi người xuống đường. Trước nhất là chúng tôi chuẩn bị ở những khu vực đông người nghèo nàn. Đòi hỏi của chúng tôi là tất cả những gì liên quan đến đời sống hàng ngày của người dân”*.

Chính lòng yêu nước cùng với tinh thần dấn thân tranh đấu được tổ chức một cách khoa học đã đưa phong trào quần chúng đến chỗ thành công. Thế nhưng nếu không có **internet, điện thoại di động phối kết mọi người với nhau cùng thống nhất hành động, xuống đường một lúc ở nhiều nơi, cùng hô to một khẩu hiệu đấu tranh...** thì làm sao đưa cách mạng đến chỗ thành công được. Điều này, chính người thanh niên trẻ tuổi tài ba, người đã thiết lập một trang Facebook qui tụ 400.000 người đã phát biểu: *“ Nếu anh muốn giải phóng một xã hội, anh chi cần cho nó tiếp xúc với Internet”*. Ngày nay, người dân càng ngày sử dụng internet càng nhiều, số người làm quen trên Internet kết nối nhau quá đông để chuyển lửa cách mạng đến với mọi người, không có một chế độ độc tài nào đủ người, đủ phương tiện, đủ trí khôn, kinh nghiệm và thời giờ chống lại những nhà dân báo, những nhà truyền thông dân gian ... **Những người yêu tự do, những nhà đấu tranh dân chủ đang nắm trong tay một vũ khí thời đại “đa năng đa hiệu”, có sức chuyển đổi lịch sử của cả một dân tộc** như ở Tunisia và Ai cập mới đây và Việt Nam trong nay mai.

CUỘC CÁCH MẠNG “TRÔNG ĐỒNG” SẮP BÙNG NỔ Ở VIỆT NAM

Tình hình chính trị ở Việt Nam đã hội đủ những yếu tố cần thiết đủ chín mùi để nở hoa dân chủ trên khắp nẻo đường đất nước. Khác với các quốc gia trên thế giới, nhân dân Việt Nam đã chịu đựng ách độc tài đảng trị của tập đoàn Việt gian CS hại dân bán nước gần 2/3 thế kỷ nay. Bộ mặt thật hại dân bán nước của tập đoàn Việt gian Cộng sản đã phơi bày, nhân dân kể cả đảng viên lão thành đã thấy rõ sự thật:

- Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã tuyên truyền láo khoét là giải phóng dân tộc nhưng thực chất là lừa dối nhân dân, lợi dụng lòng yêu nước của toàn dân để áp đặt ách thống trị độc tài toàn trị để nô dịch hoá cả một dân tộc.⁽¹⁾
- Một chế độ độc tài tàn bạo, tước đoạt mọi quyền tự do căn bản và quyền sở hữu đất đai tài sản của nhân dân.
- Tập đoàn Việt gian Cộng sản tham nhũng bóc lột hơn thời phong kiến, thực dân.
- Tập đoàn Việt gian hại dân bán nước với những tên Thái Thú xác Việt hồn Tàu, rước voi Mác Lê về giày má Tổ Hùng Vương, cõng rắn độc Tàu Cộng về cắn gà nhà dân tộc.
- Một đất nước nghèo nàn chậm tiến không theo kịp đà văn minh của nhân loại.
- Người dân khốn khổ nghèo đói nhất trong lịch sử.
- Một xã hội Việt Nam Bất công với hố sâu cách biệt giữa kẻ thống trị tư bản đồ và người bị trị bản cùng khốn khổ, đạo đức suy đồi, văn hóa nô dịch sa đọa.
- Nền giáo dục Mác Lê nô dịch văn hoá ngoại lai, nhồi nhét chính trị làm thui chột khả năng sáng tạo, suy giảm tinh thần dân tộc, giáo dục theo nghị quyết đảng đặt “Hồng” trên “Chuyên” đưa giới trẻ vào một tương lai vô định: Không có điều kiện phát huy hết tài năng, không có công ăn việc làm ổn định, không đủ bảo đảm cuộc sống...

Ngày nay, nhân dân Việt Nam không còn gì để mất nữa, không còn sợ hãi gì nữa khi tất cả đồng loạt xuống đường làm lịch sử. Tất cả đã hội đủ những điều kiện cần thiết để bùng nổ một cuộc “cách mạng Trống Đồng” trong nay mai. Một cuộc cách mạng của quần chúng tự đứng lên đòi hỏi quyền lợi chính đáng của mình, giành lại quyền dân chủ tự do, quyền làm chủ đất nước. Giới trẻ thanh niên, sinh viên, học sinh Việt Nam là đội quân tiên phong, quần chúng nghèo khổ sẽ xuống đường hưởng ứng mà không cần một lãnh tụ nào từ trên trời rơi xuống mà từ chính chúng ta. Trong đấu tranh sẽ có những người nhiệt tình bản lĩnh đứng ra lãnh đạo cuộc cách mạng của giới trẻ, cách mạng dân chủ đầy tầng của quần chúng đến thành công.

Bài học lịch sử của Việt Nam nói riêng và các nước chậm tiến nói chung, tiếng nói của giới trí thức, giới trẻ và lãnh đạo tinh thần các tôn giáo được nhân dân tôn trọng. Chính vì vậy mà **hàng ngũ sinh viên học sinh luôn luôn là những người đứng cầm đứng lên tranh đấu, họ là đội quân tiên phong đốt lên ngọn lửa cách mạng, lãnh đạo tinh thần các tôn giáo từ Đại Lão HT Thích Quảng Độ đến Linh mục Nguyễn Văn Lý, Mục sư Nguyễn Công Chính, Nguyễn Trung Tôn, cụ Lê Quang Liêm đều đã kêu gọi tất cả sẵn sàng xuống đường đấu tranh ôn hòa bất bạo động nhưng cương quyết bất hợp tác với chính quyền như đình công, bãi thị, bãi trường, bãi khoá để nói lên quyết tâm của toàn dân Việt Nam.** Thế nhưng, yếu tố quyết định cuối cùng vẫn là anh em quân đội. Khác với Hồng quân Trung Quốc, một quân đội không có tinh thần dân tộc nên chỉ biết tuân theo lệnh đảng CS Trung Quốc đàn áp nhân dân trong vụ Thiên An Môn. Lịch sử Việt Nam đã chứng minh rằng, quân đội những người con yêu của tổ quốc sẵn sàng hy sinh tính mạng để bảo vệ đất nước chống giặc ngoại xâm, luôn luôn đứng về phía nhân dân, sẵn sàng bảo vệ nhân dân trước tập đoàn cầm quyền hại dân bán nước. Quân đội nhân dân Việt Nam hiện nay đang bị sự khống chế của các quân ủy nên “Trung với đảng nhiều hơn là hiếu với dân”, thế nhưng một khi bão táp cách mạng xảy ra, **họ sẽ muôn người như một sẽ “Trung với nước, hiếu với dân”, cùng với toàn dân lật đổ chế độ độc tài bất nhân hại dân bán nước.**⁽²⁾

Vấn đề là khi nào giới trẻ Việt Nam học hỏi những kinh nghiệm từ bài học Tunisie, Ai Cập tận dụng tối đa ưu thế của internet, thành lập những emailgroups, những Facebook để truyền bá tin tức, rì tai anh em trong quân đội đứng về phía nhân dân, vận động quần chúng trẻ tập hợp sẵn sàng trên mạng để chờ thời cơ sẽ đến do những tác động khách quan, vật giá leo thang, đồng tiền mất giá, kinh tế khủng hoảng, thất nghiệp lan tràn, bắt bớ đánh đập dân oan, khủng bố trấn áp công nhân ... Lúc đó, chỉ cần một hiệu lệnh được thông báo tất cả đồng loạt xuống đường khắp mọi nơi trên cả nước vào cùng một lúc để cùng **đứng lên tranh đấu đòi hỏi những mục tiêu thiết thực của cuộc sống, buộc chính quyền phải giải quyết, kiên trì đấu tranh không lùi bước trước những đàn áp, những hứa hẹn nhượng bộ nhất thời để giành thắng lợi từng bước một, từ thắng lợi nhỏ dẫn đến thắng lợi hoàn toàn ...**

HÀO KHÍ DIÊN HỒNG, TÂY SƠN THỜI ĐẠI

Chế độ cộng sản với trên 3 triệu đảng viên chưa kể đối tượng Đoàn, đối tượng đảng và một bộ máy công an dày đặc với chính sách khủng bố trấn áp từ bao lâu nay đã tạo ra một xã hội nghi kỵ, e dè, sợ sệt. Vợ chồng cha con e dè lẫn nhau, bạn bè nghi ngờ lẫn nhau, bà con khu xóm sợ sệt lẫn nhau nên lòng người hoang mang ly tán. Hầu như tất cả mọi người Việt Nam đều chán nản, căm hờn chế độ bạo tàn bất nhân hại dân bán nước này nhưng chưa dám đứng lên tranh đấu. **Tuy nhiên, một khi ngọn lửa cách mạng đã bùng lên thì muôn người như một sẽ đồng loạt xuống đường tạo thành một đợt sóng thần cuốn trôi tất cả những xấu xa tệ hại, những rác rưởi tàn dư của chế độ CS xuống biển Đông trong một sớm một chiều.**

Lịch sử Việt đã chứng minh rằng, một khi hễ nội thù bị dẹp bỏ thì muôn người như một, đồng tâm nhất chí chống giặc ngoại xâm thì không một kẻ thù nào, dù hung hãn thiện chiến đến đâu cũng bị quân dân ta đánh tan tành. Cách đây đúng 726 năm, đội quân Mông Cổ “Bách chiến bách thắng” tràn xuống tấn công nước ta. Trong lịch sử

chiến tranh xâm lược, vó ngựa Mông Cổ chưa một lần thất bại. Trong nửa thế kỷ XIII, một đế chế rộng lớn chưa từng thấy “Đế quốc” Mông Cổ trải dài từ Á sang Âu, từ bờ Thái Bình Dương đến bên kia bờ Hắc Hải châu Âu. Thế mà 3 lần xâm lược nước ta đều thất bại thảm hại. Để huy động sức mạnh của toàn dân tham gia kháng chiến chống quân Mông Cổ xâm lược, Thái Thượng Hoàng Trần Thánh Tông mời các bộ lão trên toàn quốc về kinh đô Thăng Long dự hội nghị Diên Hồng bàn việc nước “Hòa hay chiến”. Toàn thể bộ lão cả nước đồng thanh hô lớn “Quyết chiến, quyết chiến”, thề chiến đấu cho tới người Việt Nam cuối cùng để bảo vệ sơn hà xã tắc của Tổ Tông muôn đời vun xới. Đại Việt Sử ký Toàn Thư của Ngô Sĩ Liên chép: **“Muôn người cùng nói như một miệng phát ra ... Quyết chiến, quyết chiến. Giặc đi đến đâu, tất cả quận huyện trong cả nước phải liều chết mà đánh. Nếu sức không địch nổi thì phải lần tránh vào rừng núi ... Tuyệt đối, không được hàng giặc ...”** (3)

Ngày hôm nay, đế quốc mới Trung Cộng với sự tiếp tay của những tên Thái thú Xác Việt hồn Tàu trong bộ chính trị của đảng Việt gian CS đã dâng đất nhường biển và đang từng bước biến nước ta thành một khu tự trị của Trung Quốc. Việt Nam đang đứng bên bờ vực thẳm của suy vong, nguy cơ mất nước cận kề. Đây là thời kỳ đau thương ô nhục nhất trong lịch sử dân tộc vì tập đoàn Việt gian “Xác Việt hồn Tàu”, bọn Thái thú thời đại đã cam tâm bán nước để duy trì địa vị thống trị tha hồ bóc lột vơ vét tài sản của nhân dân.

Viên tướng cộng sản Nguyễn Trọng Vĩnh đã từng làm đại sứ ở Bắc Kinh, trước nguy cơ mất nước cũng đã lên tiếng cảnh báo: **“Điều đáng lo hơn cả là an ninh quốc gia. Chúng ta đều biết TQ đã xây dựng căn cứ hải quân hùng mạnh ở Tam Á đảo Hải Nam... không phải để chống kẻ thù xâm lược nào, mà là để đe dọa VN và sẵn sàng chờ thời cơ thôn tính nốt Trường Sa của chúng ta, sau khi đã nhanh tay chiếm Hoàng Sa từ tay Chính quyền Sài Gòn. Nay lại để TQ khai thác bauxite ở Tây Nguyên thì sẽ có năm, bảy nghìn hoặc một vạn công nhân hay quân nhân Trung Quốc đến cư trú và hoạt động tại đây, sẽ hình thành một “thị trấn Trung Hoa”, một “căn cứ quân sự” trên địa bàn chiến lược vô cùng xung yếu của chúng ta (vũ khí đưa vào thì không khó gì). Phía Bắc nước ta, trên biển, (TQ) có căn cứ hải quân hùng mạnh, phía Tây Nam nước ta (TQ) có căn cứ lục quân trang bị đầy đủ, thì độc lập chủ quyền mà chúng ta đã phải đổi bằng hàng triệu sinh mạng cùng xương máu sẽ như thế nào?! Đảng cộng sản sẽ phải chịu hoàn toàn trách nhiệm trước lịch sử và nhân dân”**.

Lịch sử Việt Nam ngày nay khác với thời nhà Trần, vua tôi một lòng đánh giặc trong khi vận mệnh đất nước lại đang nằm trong tay của tập đoàn việt gian hại dân bán nước nên chúng ta lại cần một Quang Trung thời đại để dẹp bỏ bọn Việt gian bán nước, kẻ nội thù của dân tộc để huy động sức mạnh của toàn dân chống giặc ngoại xâm Trung Cộng. Thật vậy, hoàn cảnh đất nước Việt Nam ngày nay không khác gì Việt Nam thời Trịnh Nguyễn phân tranh trước đây. Hoàn cảnh nhân dân và đất nước Việt Nam cùng với nhân dân hôm nay còn tệ hại thê thảm gấp trăm lần thời Trịnh Nguyễn phân tranh.⁽⁴⁾ Lịch sử lại tái diễn một lần nữa với thù trong giặc ngoài. Kẻ nội thù mà dân gian thường gọi là “Thù trong” chính là tập đoàn tay sai cống rắn cắn gà nhà ngày xưa là Lê Chiêu Thống thì nay là tập đoàn Việt gian bán nước từ Hồ Chí Minh, Phạm văn Đồng, Trường Chinh, Lê Duẩn, Đỗ Mười, Lê Khả hiêu, Nông Đức Mạnh, Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Tấn Dũng ... Chưa bao giờ lịch sử Việt lại trải qua một giai đoạn bi thảm như hiện nay. Bộ mặt thật hại dân bán nước của tập đoàn Việt gian Cộng sản phơi bày trắng trợn. Tập đoàn Việt gian đã lợi dụng lòng yêu nước của toàn dân để bành trướng chủ nghĩa Cộng sản, đưa dân tộc vào vòng nô dịch đói khổ chưa từng thấy trong lịch sử. Tội ác do tập đoàn Việt gian CS gây ra “Trời không dung, đất chẳng tha. Thần người đều căm hận, Trời đất chẳng dung tha”...

Lòng dân lòng quân muôn người như một, căm hận phần uất tột cùng. Bài học lịch sử lại tái diễn trong thời gian trước mắt, bất cứ lúc nào. Thật là điều may mắn cho đất nước nếu có những người cộng sản phản tỉnh, biết đặt quyền lợi dân tộc lên trên hết thì có thể một Góc Ba Chóp, Một En- xin Việt Nam khi một số đảng viên CS giác ngộ đứng về phía nhân dân cùng với một số tướng Tá trong quân đội nhân dân đứng lên làm lịch sử. Nếu không được như vậy, **chắc chắn là đất nước Việt Nam sẽ sản sinh ra không phải chỉ một Quang Trung mà là cả một thế hệ Quang Trung thời đại, đó là tất cả anh chi em thanh niên sinh viên học sinh yêu nước cùng với đồng bào cả nước xuống đường làm lịch sử hôm nay ...**

- Trước tình trạng đất nước nghèo nàn lạc hậu do tập đoàn Việt gian CS, những tên tư bản đồ, cường hào đồ đang làm giàu trên mồ hôi, nước mắt và xương máu của nhân dân!!!

- Trước tệ trạng thối nát của chế độ, xã hội bất công đạo đức suy đồi, người dân nghèo khổ đến cùng cực lại không có một quyền tự do căn bản nào, không được quyền tự do tư tưởng, tự do lập hội, tự do báo chí...thậm chí không được quyền yêu nước!!!
- Trước hiểm họa đất nước trở thành một khu tự trị của Trung Cộng, tên đế quốc mới của thời đại!!!

Nếu đồng bào trong nước, nhất là tầng lớp thanh niên sinh viên, các quân nhân yêu nước không đứng cảm đứng lên và đồng bào hải ngoại thờ ơ thì sự sống còn của dân tộc như sợi chỉ treo chuông. Đây là một hiểm họa không lường được ảnh hưởng đến sự tồn vong của dân tộc. Việt Nam thân yêu của chúng ta sẽ trở thành một Tây Tạng thứ hai trong thế kỷ 21 này!!!???

Chúng ta sẽ trở lại thời “ngàn năm đô hộ giặc Tàu”? Lịch sử của ngàn năm Hán thuộc với những đau thương tủi nhục, những u uất căm hờn lại tái diễn trên đất Việt, không phải là “*Bắt dân ta lên rừng tìm ngà voi, xuống biển mò ngọc trai*” nữa mà tinh vi hơn, thâm độc quỷ quái hơn ngàn lần. Tổ quốc lâm nguy !!! Chúng ta đang đứng bên bờ vực thẳm của nguy cơ mất nước. Tất cả đồng bào Việt Nam chúng ta, trong và ngoài nước phải làm gì trước khi đã quá muộn ???

Tất cả đồng bào Việt Nam chúng ta, muôn người như một sẵn sàng đứng lên đòi hỏi quyền được no cơm ấm áo, quyền được có công ăn việc làm bảo đảm tương lai cho con cháu chúng ta, đòi hỏi quyền tự do cơ bản nhất: Tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, giành lại quyền làm chủ của nhân dân ... để chúng ta được sống xứng đáng là một người công dân trong một đất nước Việt Nam thực sự độc lập, thực sự tự do, thực sự hạnh phúc.

Hỡi những người con ưu tú của Tổ Quốc Việt Nam, các bạn còn chờ gì nữa. Hãy đứng lên cùng với toàn dân chuyển đổi lịch sử.

Các bạn sẽ được nhân dân trong nước và hải ngoại vui mừng đón chào như nhân dân Việt Nam thế kỷ 18 đã chào đón người anh hùng Áo Vải đất Tây Sơn. Cuộc khởi nghĩa của anh em nhà Tây Sơn đáp ứng đúng nguyện vọng bức thiết của nhân dân là đập đổ bạo quyền tham nhũng thối nát, tiêu diệt những tên Việt gian bán nước hại dân lành. Quân Tây Sơn đi đến đâu cũng trừng trị bọn xã trưởng Chủ tịch xã gian ác, các tên quan thu thuế sách nhiễu nhân dân, đốt hết các giấy tờ sổ sách và tuyên bố bãi bỏ mọi thứ thuế. Dưới mắt nhân dân, phong trào khởi nghĩa Tây Sơn là một phong trào cách mạng Dân chủ xã hội Đáy Tầng, họ là những người anh hùng nhân đức cứu dân giúp nước.

Nhân dân Việt Nam đang quần quai rên xiết... Tổ quốc Việt Nam đang lâm nguy ... Sơn hà đang nguy biến ...

- Không còn khổn khó thương đau nào hơn thống khổ hôm nay!!!
- Không còn nhục nhã hờn căm nào bằng ô nhục căm hờn hôm nay khi nhìn giặc Tàu - Cộng ngang nhiên chiếm đoạt đất đai, biển đảo của chúng ta!!!
- Chúng ta không còn gì nữa để mất ...
- Chúng ta không thể để thế hệ con cháu chúng ta phải hy sinh mất mát thương đau như chúng ta bây giờ...

Đã đến lúc thanh niên, sinh viên, học sinh tương lai của đất nước, chúng ta phải nhất loạt xuống đường biểu tình ôn hòa nhưng cương quyết, chúng ta đồng loạt bãi trường, không hợp tác với chính quyền để đấu tranh giành lại quyền làm chủ của nhân dân.

Đã đến lúc chúng ta, toàn dân Việt Nam muôn người như một phải đứng lên tranh đấu giành lại những gì đã mất trước, dẹp bỏ kẻ nội thù Việt gian bán nước để cùng với đồng bào Hải ngoại chống giặc ngoại xâm Tàu Cộng. Lịch sử đã chứng minh, một khi dẹp bỏ nội thù thì toàn dân Việt quyết tâm một lòng đánh cho quân Tàu Hán xâm lược tan tành không còn manh giáp.

Đã đến lúc, toàn thể anh em quân đội và cả những người đang phục vụ trong đội ngũ công an CS, Hãy sớm thức tỉnh để nhận rõ bộ mặt thật hại dân bán nước của tập đoàn Việt gian lãnh đạo, đừng nghe theo lệnh của bọn Thái Thú xác Việt hồn Tàu đàn áp nhân dân mà hãy quay mũi súng vào tập đoàn lãnh đạo Cộng sản đang ăn trên ngồi chốc, đang ăn chơi trác táng trên mồ hôi, nước mắt và cả xương máu của nhân dân. Các anh hãy theo gương quân đội công an Liên Xô, quân đội công an Đông Âu, quân đội công An Tunisie và Ai Cập để đứng về phía nhân dân trước khi đã quá muộn...

***Giành lại chính quyền về tay nhân dân,
Dân chủ tự do là xu thế tất yếu của thời đại.
Tổ Quốc Việt Nam đang chờ đợi chúng ta...
Nhân dân Việt Nam đang chờ đợi chúng ta ...***

***Dậy mà đi, Đáp lời sông núi
Dậy mà đi, Hỡi Đồng bào ơi!!!
Việt Nam Muôn năm !!!
Hồn thiêng sông núi sẽ phù trợ chúng ta.***

**MẶT TRẬN DÂN TỘC CỨU NGUY VIỆT NAM
PHẠM TRẦN ANH**

1. Chính Hồ Chí Minh tên thật là Nguyễn Ái Quốc, một cán bộ của Cộng Sản Quốc tế (gia nhập tại đại hội Toulouse 1920) đã sang Trung Quốc xin được đứng trong hàng ngũ các nước CS như CHNDTH nên ngày 14-1-1959, Trung Quốc công nhận chính phủ VN Dân chủ Cộng Hòa, ngày 31-1-1950 Liên Xô công nhận VNDCH là nhà nước Công Nông đầu tiên ở Đông Nam Á. Trước nguy cơ làn sóng đỏ tràn xuống Đông Nam Á, ngày 7-2-1950 Hoa Kỳ, Anh công nhận chính phủ Quốc Gia do Đức Quốc trưởng Bảo Đại lãnh đạo. Để thực hiện chỉ thị của quốc tế CS, Họ Hồ đã giải tán đảng CS đổi tên là Hội Nghiên cứu Mác Xít rồi lại thay bằng đảng lao Động để che giấu thực chất CS nên Hồ Chí Minh đã núp dưới danh nghĩa Mặt Trận Việt Minh kháng chiến chống Pháp giành độc lập dân tộc. Sự thật lịch sử đã phơi bày trước nhân dân khi đã nhuộm đỏ cả đất nước thì Đảng Lao Động đổi tên lại là đảng CSVN!!! Như vậy, chính vì Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã đưa dân tộc Việt vào cuộc chiến tranh ý thức hệ giữa CS và Tư bản thế giới tự do mà chúng ta thường gọi là chiến tranh lạnh. HCM và đảng CSVN không những không có công giải phóng dân tộc mà chính là tội đồ của Dân tộc Việt.

Dòng sông Gianh ngày xưa chính là dòng sông Bến Hải ngày nay khi Hồ Chí Minh đã phản bội kháng chiến để vâng lệnh quan thầy Bắc Kinh ký hiệp định Genève chia đôi đất nước với thực dân Pháp trong lúc cao trào kháng chiến đang tiến dần đến thành công. Sau khi Mao Trạch Đông tuyên bố "*Chúng ta phải giành cho được Đông Nam Á, bao gồm cả Lào, Cao Miên, miền Nam Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Malaysia và Singapore. Việt Nam là bàn đạp tiến xuống phía Nam, chúng ta phải chiếm cho được...*" thì ngày 20 tháng 12 năm 1960, Hà Nội nhận chỉ thị của Bắc Kinh thành lập cái gọi là "Mặt Trận Giải phóng Miền Nam" mở đầu cho cuộc chiến tranh ý thức hệ giữa 2 phe Cộng sản và Tư bản, Hậu quả là hàng triệu người dân vô tội miền Bắc đã phải hy sinh cho tham vọng bành trướng của Trung Cộng và gần 1 triệu quân dân cán chánh đã chiến đấu để bảo vệ lý tưởng tự do của Việt Nam Cộng Hòa.

2. Thập niên 1990, Quân Đội Liên Xô cũng đã học thuộc điều lệnh đảng CS Liên Xô là công cụ đặc lực bảo vệ đảng, nhưng năm 1991 khi Tổng Thống Gorbachev tuyên bố giải tán đảng CSLX và toàn dân Liên Xô đồng loạt

xuống đường thì không hề có đơn vị nào đứng ra bảo vệ đảng. Về sau có một số đơn vị nhỏ định làm cuộc đảo chánh dựng lại đảng CSLX, nhưng Boris Elxin đã đứng ra giải toả Quốc Hội và dẹp tan cuộc bạo loạn nhanh chóng không có đổ máu, chứng tỏ một khi quân đội nhận thức được nghĩa vụ thiêng liêng là “Bảo Vệ Đất Nước” chứ không phải để “bảo vệ 1 đảng phái nào cả” thì Quân Đội đứng về phía người dân ngay. Không phải chỉ có Liên Xô mà ngay cả 11 nước Cộng Hoà Đông Âu thuộc phe Cộng sản năm 1989 -1991 Quân Đội cũng đã đứng về phía nhân dân, không hề bắn vào dân biểu tình.(Có lúc tại Đông Đức và Tiệp Khắc những cuộc biểu tình có trên nửa triệu người tham gia) Chế độ CS tại Đông Đức sụp đổ, kéo theo 11 nước Cộng Hoà Đông Âu và cả khối Cộng Sản Liên Xô sụp đổ ngoạn mục (31.12.1991) mà không có một thế lực ngoại bang nào can dự và hỗ trợ tài chánh cũng như khí giới!!! Vì vậy, chúng ta phải tuyên truyền rĩ tai vận động để anh em quân đội, kể cả những thành phần đảng viên, Công an bất mãn đứng về phía nhân dân còn nếu bảo vệ chế độ, chống lại cách mạng thì khó tránh được phản ứng giận dữ căm thù của nhân dân. Ngay từ bây giờ, họ phải tổ chức thành từng đội ngũ để sẵn sàng bảo vệ nhân dân khi cách mạng bùng nổ. Nếu CSVN gây nợ máu, thì phản ứng tự vệ của người dân là chính đáng, thì không có một thế lực nào có thể ngăn chặn bạo động đồng loạt xảy ra trên toàn quốc. Liệu đến lúc đó người CSVN có bảo đảm chu toàn tài sản cũng như tính mạng của gia đình họ trước làn sóng phần nợ của 86 triệu đồng bào VN? Đây là điều bất hạnh cho cả dân tộc...

3. Một cuộc cách mạng trống Đờng với hào khí Diên Hồng rộn rã tiếng trống đồng khiến sứ Tàu Trần Phu rụng rời tay chân, tóc bạc trắng đã nói lên uy lực của tiếng trồn trện Việt Nam. Nền văn minh Trống Đờng rực rỡ thời Đông Sơn của Việt Nam cùng với văn hoá Hòa Bình của cư dân Hoabinhian-protoviets của đại chủng Bách Việt được xem là một nền văn hoá tối cổ của một dân tộc có lịch sử lâu đời nhất nhân loại.

4. Hậu quả của cuộc chiến tranh nòi da xáo thịt “Trịnh-Nguyễn phân tranh” khiến nhân dân còn ôm mối hận qua phân chia đôi đất nước bởi tham vọng của các tập đoàn thống trị, phía Bắc thì quan lại triều vua Lê-Kiều binh phủ chúa Trịnh, trong Nam thì quyền lợi dòng họ Nguyễn kéo theo những gian thần tham những hà hiếp nhân dân. Người dân Việt Nam cả 2 miền Nam Bắc lâm vào cảnh cốt nhục tương tàn, làm than khổ ải.

*“ Đây sông Gianh đây biên cương thống khổ
Đây sa trường, đây nắm mộ Trời Nam
Đây dòng sông hồn dân Việt thác oan
Đây cỏ mộ xương tàn xưa chất đống...
Sông còn đây, hận phân ly nòi giống,
Nước còn đây cơn ác mộng tương tàn
Sông còn đây, dòng máu Việt còn loang
Bao thế kỷ chưa tan niền uất hận!!!”*

5. Giáo sĩ Diego de Jumilia đã nhận xét “ Họ tấn công và tước vũ khí các viên quan do nhà nước sai vào thu thuế, họ thu lấy tất cả giấy tờ của viên quan này và đem đốt ở nơi công cộng. Họ giết những chủ tịch xã gian ác, lấy hết những giấy tờ công và đem đốt trước mặt nhân dân. Họ muốn thực hiện công lý trong xã hội và giải cứu nhân dân khỏi ách chuyên chế của vua quan. Họ lấy của cải của bọn quan lại và bọn nhà giàu phân phát cho người nghèo nên người ta gọi họ là những người nhân đức đối với người nghèo...”

6. Đế quốc TC chỉ mới xâm chiếm Tây Tạng từ năm 1959 đến nay mới có một nửa thế kỷ mà Đức Đạt lai Lạt Ma của Tây Tạng đã ngậm ngùi cay đắng thốt lên: “Tôn giáo, văn hóa, ngôn ngữ và nhân cách của các thế hệ Tây Tạng, vốn quý giá hơn mạng sống của họ, nay đã gần như bị tiêu diệt ! Đảng cộng sản và nhà nước TC đã biến Tây Tạng thành một “Địa ngục trần gian”!!!

**DẬY MÀ ĐI, ĐÁP LỜI SÔNG NÚI
DẬY MÀ ĐI, HỜI ĐỒNG BÀO ƠI !**

